

forøget, og Baaden var færdig i 1905, men forbedredes i 1906, da man ikke syntes, den straks tilfredsstillede; den blev derpaa taget i Brugovre ved Agger i 1907. Første Gang man skulde prøve den, kændrede den i det Øjeblik, den skulde bringes flot, og en Del af Mandskabet kom under den og fik Kvæstelser. Siden prøvedes den videre ved Agger, men efter at man havde haft den der et Par Aar, erklærede Redningsvæsenets Ledere Baaden for absolut ubrugelig til Anvendelse ved Redningsvæsenet. Dernæst fik den Station ved Vorupør for at prøves videre, og man har der gjort flere Forsøg. Beretningerne herom gaar ud paa, at den tager Vand, og at man i det hele taget ikke føler sig tilfredsstillet ved den. Det endte da med, at min højtærede Forgænger en Gang i 1912 overdrog Fiskeriforeningen Baaden. Fiskeriforeningen ønskede den Gang ikke blot, at Baaden skulde overdrages den, men at der tillige skulde ydes et aarligt Tilskud til fortsat Prøve i en Aarrække. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det egentlig var det Ønske, han nu frembar for det høje Ting, at der skulde ydes et Tilskud, som gjorde det muligt, at Mandskab udenfor Redningsvæsenet kom til at gøre Forsøg med denne Redningsbaad i de følgende Aar. Jeg kan ikke i Øjeblikket tage Stilling til, om der vil være Grund til saadanne Forsøg, som jeg overhovedet ikke skal udtale mig hverken for eller imod vedkommende Baad. Jeg haaber at faa Lejlighed til at se den og til at foretage nærmere Overvejelser paa dette Punkt; men jeg kan ikke nægte, at saa vidt man kan se af Papirerne, er det ikke blot Uvillie, men ogsaa i nogen Grad Baadens Egenskaber, der har bevirket, at det ikke er gaaet denne Baad saa godt, som ønskeligt kunde være.

Det ærede Medlem talte om, at Mandskabet med Hensyn til Udrustning virkede under meget daarlige Forhold, idet der ikke fra Statens Side ydes det Dragter. Det er naturligvis et rent Pengespørgsmaal, om man skal gøre dette eller lade være. Man maa imidlertid antage, at Folkene møder paa den Vis, de plejer at møde som Fiskere; saa bedrøvelig en Tilstand, som det ærede Medlem tænkte sig, vil jeg dog antage ikke er Regelen. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at Vagterne altid burde gaa to sammen, er jeg ikke rigtig vis paa Betydningen deraf. Vagterne gaar dog vel fortrinsvis — det er i hvert Fald Redningsvæsenets Opfattelse — for at give Melding, og dertil vil det dog maaske være nyttigere, at de spreder sig

over Strækningen, end at de bestandig gaar to sammen.

Alle disse Enkeltheder er naturligvis ikke til her at bedømme; men een Ting kan man sige, og det er, at Resultatet at det danske Redningsvæsenes Virksomhed ikke har været daarligt, for saa vidt man ser det udtrykt i Tal. De sidste Aarsberetninger vidner om, at det danske Redningsvæsen vedblivende frelser et ikke ringe Antal Mennesker. Der er i de to sidste Aar, for hvilke der foreligger Beretning, 1911—12 og 1912—13, fra Skibe frelst i det ene Aar 169 og i det andet 165 og af Fiskere i det ene Aar 10, i det andet 14; der er i samme Tid kun omkommet 3 af dem, overfor hvem der overhovedet har været Tale om Redningsforsøg. Mandskabet er, saa vidt mig bekendt, i senere Tid ikke blevet ramt af Ulykker, i hvert Fald er Ulykkestilfældene meget sjældne. Det ærede Medlem synes herefter at have skildret Forholdene i det danske Redningsvæsen i vel mørke Farver. Noget andet er, at intet er fuldkomment i denne Verden, og jeg for min Del skal selvfølgelig være rede til at lytte til det ærede Medlems Erfaring og til paa anden Vis at søge at bidrage til en Forbedring af vort Redningsvæsen; saafremt Pengebeløb af overkommelig og rimelig Størrelse skulde være fornødne dertil, venter jeg at finde velvilligt Øre her i Tinget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg maa først bede ærede Medlemmer om ikke at opfatte det som en Hævn fra min Side, naar jeg nu kommer til at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed i temmelig lang Tid for at behandle de talrige og betydningsfulde Spørgsmaal, man har stillet til mig. Der har jo ogsaa fra denne Plads lydt medfølelse og kristelige Ord til mig, som gjorde mig godt, og for hvilke jeg takker. Jeg bliver dog nødt til at behandle en Del af de særlig lokale Spørgsmaal temmelig summarisk, og for saa vidt nogle af de ærede Medlemmer skulde føle sig skuffede derover, maa jeg bede dem om at forhandle disse Spørgsmaal nærmere med mig i Ministeriet, hvor jeg, som de Herrer ved, stædse er til Tjeneste. Inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Spørgsmaal, vil jeg endnu gerne meddele, at jeg ved et senere Møde agter at bede om Ordet for at svare paa de Henvendelser, der er rettede til mig i min Egenskab af Handelsminister ad interim.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen)